รีวิว

สุรพงศ์ ภิรมย์ประเมศ

ก้าวไปกับการพัฒนา (3)
เวิร์ดไทย 2.0

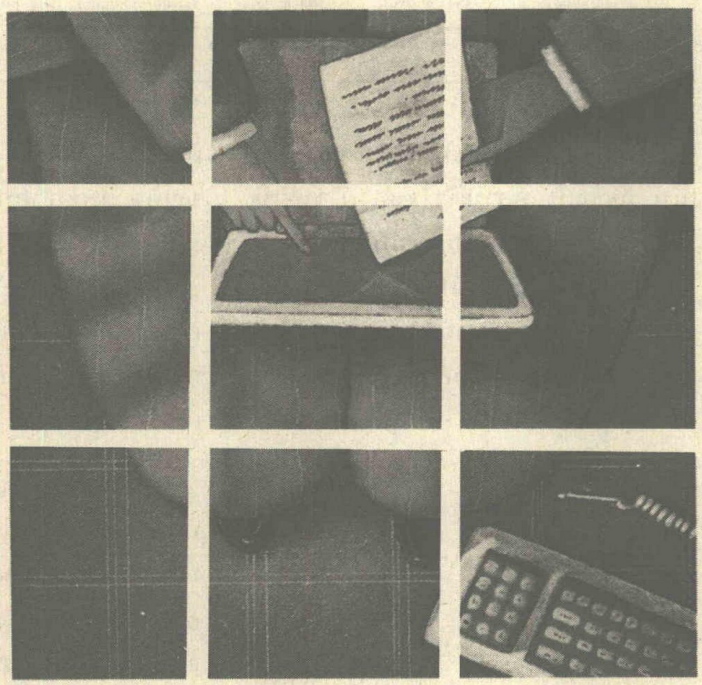

เจาะลึกความสามารถของ ของเวิร์ดไทย 2.0 ที่ยัง ซ่อนเร้นไว้ภายในอีกมากมาย

เป็นอย่างไรกันบ้างครับสำหรับช่วงนี้ หลาย ๆ ท่านคงมีความรู้สึกแปลก เหมือนกับผู้เขียนว่า เงินทองที่สะสมเอาไว้ช่วงปิดเทอมหดหายไปหมด คงไม่ต้องเฉลยคำตอบหรอกนะครับ ก็คงต้องถือเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่ออนาคตของชาติตัวน้อย ๆ ยังไงก็ต้องกัดฟันทนกันละครับ พล่ามมามากแล้วกลับมาในเนื้อหาของเรากันต่อจะดีกว่าเป็นยังไงบ้างครับกับบทความเกี่ยวกับไมโครซอฟต์เวิร์ด 2.0 ไทยเอดิชัน หรือเวิร์ดไทย 2.0 ทั้ง 2 ตอนที่ได้ผ่านสายตาคุณผู้อ่านไปแล้ว คิดว่าคงจะช่วยให้คุณผู้อ่านสามารถใช้งานเวิร์ดไทย 2.0 ในขั้นต้นได้ไม่ยากเย็นอะไรนัก และนับจากฉบับนี้เป็นต้นไปเราจะลองมาศึกษาในรายละเอียดเจาะลึกลงไปถึงความสามารถของเวิร์ดไทย 2.0 ที่ยังซ่อนเร้นไว้ภายในอีกมากมายโดยลำดับ มาเริ่มต้นกันเลยดีกว่า

การพิสูจน์อักษร (Proofing)

คุณผู้อ่านบางท่านอาจจะไม่เคยชินกับคำนี้สักเท่าใด แต่สำหรับคุณผู้อ่านที่คลุกคลีตีโมงในวงการสิ่งพิมพ์คงทราบความหมายของคำนี้ได้ดี "การพิสูจน์อักษร" จะหมายถึง การตรวจสอบความถูกต้องของการสะกดคำ (spelling check) หลักไวยากรณ์ (gramma check) (ในกรณีที่เป็นดอกคิวเมนต์ภาษาอังกฤษ) และการตัดคำเพื่อใส่เครื่องหมายยัติภังค์ (hyphenation) ทั้งนี้เพื่อช่วยขัดเกลางานเอกสารของคุณให้มีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการพิสูจน์อักษรจึงต้องแยกออกเป็น 3 ประเภทด้วยเช่นกัน เริ่มต้นจาก

การตรวจสอบคำสะกด

ในการตรวจสอบคำสะกดในเวิร์ดไทย 2.0 นั้นจะมีการผนวกคำศัพท์ที่มีการใช้งานบ่อยครั้งเอาไว้ในพจนานุกรมหลัก (main dictionary) มากกว่า 300,000 คำ นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถ

สร้างพจนานุกรมของตนเองขึ้นมาเอง (custom dictionary) เพื่อใช้เก็บคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ยังมิได้มีการบัญญัติเป็นมาตรฐานเอาไว้ในพจนานุกรมหลัก ส่วนวิธีการใช้งานในการตรวจสอบคำสะกดอย่างคร่าว ๆ ก็คือ คุณสร้างหรือเปิดไฟล์ดือกคิวเมนต์ที่คุณต้องการจะตรวจสอบคำสะกดด้วยโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จากนั้นให้เลือกคำสั่งตรวจคำสะกด (Spelling) ในหมวดเครื่องมือ (Tools) โปรแกรมจะเริ่มต้นการตรวจสอบคำสะกดจากตำแหน่งเริ่มต้นไปจนสิ้นสุดข้อความในดือกคิวเมนต์ หากพบว่ามีคำ ๆ ใดไม่มีการบันทึกเอาไว้ในพจนานุกรมที่มีอยู่ โปรแกรมจะคิดว่าเป็นคำที่ผู้ใช้ป้อนเข้าไปผิดด้วยความพลั้งเผลอหรือเข้าใจผิด และแสดงกรอบรายละเอียดขึ้นซ้อนทับบนดือกคิวเมนต์บนจอภาพดังรูปที่ 1 ถ้าสังเกตบนดือกคิวเมนต์จะเห็นว่ามีข้อความหรือคำที่มีแถบสว่างทาบทับอยู่ และเมื่อมองในส่วนของกรอบรายละเอียดในรูปที่ 1 จะเห็นว่าข้อความหรือคำดังกล่าวจะปรากฏอยู่ในช่องไม่มีในพจนานุกรม (Not in Dictionary:) ถ้าคำหรือข้อความดังกล่าวเป็นคำที่คุณพิมพ์ผิดโดยไม่เจตนา ให้คุณป้อนคำที่ถูกต้องลงไปในช่องเปลี่ยนเป็น (Change To:) แล้วใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่มเปลี่ยน (หรือ Change) หรือปุ่มเปลี่ยนทั้งหมด (หรือ Change All) ในกรณีที่คุณนึกได้ว่าคำที่โปรแกรมสะกิดเตือนคุณว่าเป็นคำที่พิมพ์ผิดนั้นเป็นคำที่พบอยู่หลายตำแหน่งในดือกคิวเมนต์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการถามซ้ำซากของโปรแกรมต่อผู้ใช้ (ตัดความรำคาญว่าอย่างงั้นเถอะ)

ส่วนปุ่มละเว้น (Ignore) และปุ่มละเว้นทั้งหมด (Ignore All) จะใช้ในกรณีที่ผู้ใช้ยืนยันกับโปรแกรมว่าคำที่โปรแกรมคิดว่าน่าจะเป็นคำที่สะกดผิดนั้น ที่จริงเป็นความตั้งใจของผู้ใช้เองที่พิมพ์คำหรือข้อความเช่นนั้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคำ ๆ นั้นเป็นศัพท์เฉพาะหรือการแผลงคำของผู้ใช้เอง ในกรณีที่คุณไม่ทราบจริง ๆ ว่าคำที่โปรแกรมระบุนั้นสะกดผิดเช่นไร ให้ลองดูในช่องคำแนะนำ (Suggestions:) จะเห็นว่าโปรแกรมเวิร์ดไทยรู้ถึงความต้องการของผู้ใช้ จึงพยายามค้นหาคำที่คิดว่าถูกต้องจากพจนานุกรมและนำมาแสดงในช่องดังกล่าวเพื่อให้ผู้ใช้เลือกใช้โดยไม่จำคิดให้หนักสมองแต่อย่างใด หากมีคำที่โปรแกรมแนะนำให้คำใดเป็นคำที่คุณต้องการ ให้ใช้เม้าส์คลิ๊กที่คำ ๆ นั้นเพื่อโอนย้ายคำดังกล่าวไปไว้ในช่องเปลี่ยนเป็น: ให้โดยอัตโนมัติ

ส่วนปุ่มเพิ่ม (Add) เป็นปุ่มที่ใช้ในกรณีที่คุณต้องการจะให้โปรแกรมเติมคำที่ต้องสงสัยว่าสะกดผิดนั้นเก็บเอาไว้ในพจนานุกรมเพื่อเก็บไว้ใช้ในครั้งต่อไป ส่วนการกำหนดว่าจะเก็บลงในไฟล์พจนานุกรมใดนั้น จะระบุจากช่องเพิ่มคำลงใน: (Add Word To:) โดยเลือกไฟล์พจนานุกรมที่ต้องการ (มีนามสกุลเป็น .DIC) จากรายชื่อพจนานุกรมที่มีอยู่ทั้งหมด (ผู้เขียนจะได้อธิบายถึงการสร้างหรือเพิ่มเติมพจนานุกรมในหัวข้อถัด ๆ ไป) ผู้เขียนขอแนะนำว่าคำที่คุณผู้อ่านจะบรรจุเก็บเอาไว้ในพจนานุกรมควรจะเป็นคำที่คุณคิดว่าสะกดถูกต้อง และมีโอกาสที่คุณจะใช้งานบ่อยครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้พจนานุกรมของคุณมีขนาดไม่ใหญ่เกินความจำเป็น (ซึ่งมีผลต่อความเร็วในการตรวจสอบคำสะกดของโปรแกรมในเวลาต่อมา)

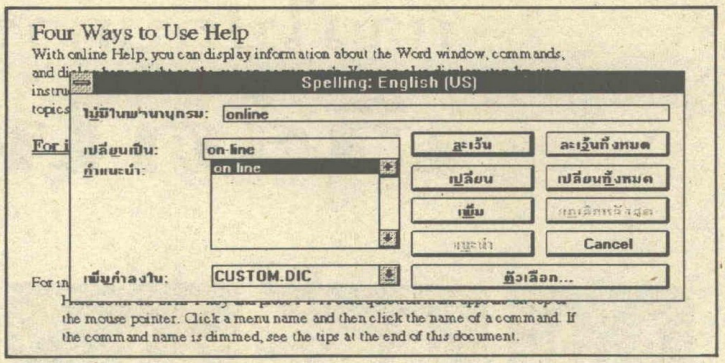

รูปที่ 1

คุณผู้อ่านจะเห็นว่าในการตรวจสอบคำสะกด จะมีปุ่มให้เลือกใช้งานค่อนข้างมาก ดังนั้นบางครั้งความผิดพลาดจึงอาจจะเกิดขึ้นได้ ดังนั้นโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จึงได้เตรียมปุ่มการทำงานขึ้นมาอีกปุ่มหนึ่งให้ชื่อว่าปุ่มยกเลิกหลังสุด (Undo Last) ใช้ในการยกเลิกความผิดพลาดที่เกิดขึ้นล่าสุด ส่วนปุ่มแนะนำ (Suggest) ถ้าสังเกตดูให้ดีจะพบว่าปุ่มนี้มักจะคงสภาพเป็นปุ่มตัวอักษรสีจางเป็นส่วนใหญ่ นั่นหมายถึงว่ายังไม่สามารถใช้งานได้ ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดหน้าที่การทำงานของปุ่มนี้จากปุ่มตัวเลือก... (Options...) ที่กำหนดให้โปรแกรมตรวจสอบคำสะกดเป็นตัวแนะนำคำที่ถูกต้องให้กับผู้ใช้เองโดยอัตโนมัติ ส่วนปุ่ม Cancel คงไม่ต้องอธิบายอะไรมาก คุณผู้อ่านคงทราบดีแล้วว่าปุ่มนี้มีไว้เพื่อยกเลิกการตรวจสอบคำสะกดที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้น

หันมาดูปุ่มการทำงานที่เหลืออยู่อีกหนึ่งปุ่มก็คือ ปุ่มตัวเลือก... (Op-

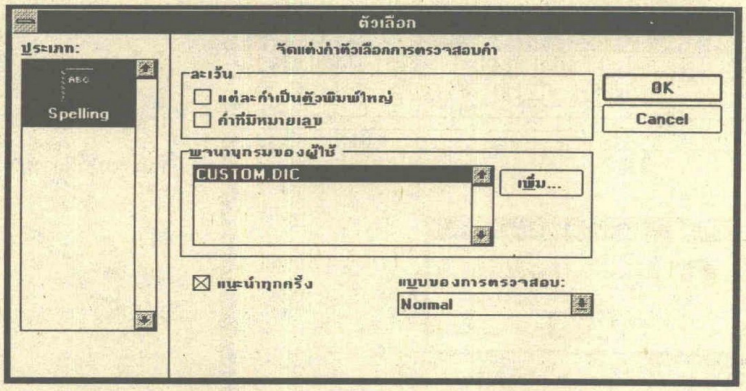

รูปที่ 2

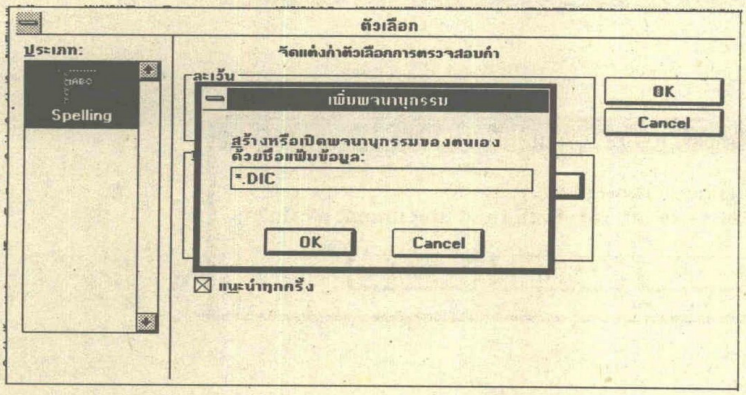

รูปที่ 3
การสร้างพจนานุกรมเพิ่มเติม

tions...) จะเป็นปุ่มที่ใช้กำหนดการทำงานเบื้องต้นของโปรแกรมตรวจสอบคำสะกด ลองใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่ม ๆ นี้ จะปรากฏกรอบรายละเอียดใหม่ซ้อนทับกรอบรายละเอียดที่มีอยู่เดิมดังในรูปที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเว้น (Ignore) จะมีออปชันให้เลือก 2 ออปชันได้แก่ ออปชันแต่ละคำเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ (Words in UPPERCASE) และออปชันคำที่มีหมายเลข (Words with Numbers) หากคุณเลือกออปชันแรกจะเป็นการกำหนดให้โปรแกรมยกเว้นไม่ต้องตรวจสอบคำที่มีตัวสะกดเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด อาทิ ชื่อการค้า ชื่อย่อขององค์กรต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนออปชันที่สองเป็นการกำหนดให้โปรแกรม ยกเว้นการตรวจสอบคำที่มีตัวเลขประสมอยู่ เช่น M100 หรือ F-16 เป็นต้น

ในส่วนพจนานุกรมของผู้ใช้ (Custom Dictionaries) เป็นส่วนที่แสดงรายชื่อของพจนานุกรมที่ผู้ใช้ได้สร้างขึ้น นอกเหนือจากพจนานุกรมหลักของโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 และเป็นส่วนที่คุณใช้เลือกพจนานุกรมที่คุณต้องการจะดึงมาใช้งาน โดยที่สามารถเลือกได้มากที่สุดถึง 4 ไฟล์ ตัวอย่างเช่น คุณเก็บคำศัพท์ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไว้ในไฟล์พจนานุกรมชื่อ Computer.dic คำศัพท์เกี่ยวกับไฟฟ้าในพจนานุกรมชื่อ Electric.dic คำศัพท์เกี่ยวกับธุรกิจในพจนานุกรมชื่อ Business.dic เวลาที่พิมพ์เอกสารที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คุณก็เลือกใช้พจนานุกรมที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เวลาที่พิมพ์เอกสารเกี่ยวกับไฟฟ้าคุณก็เลือกใช้พจนานุกรมเกี่ยวกับไฟฟ้า และถ้าคุณพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับธุรกิจทางด้านคอมพิวเตอร์ คุณก็เลือกใช้ทั้งพจนานุกรมที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และธุรกิจ อย่างนี้เป็นต้น และหากต้องการจะสร้างพจนานุกรมเพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม ให้คลิ๊กที่ปุ่มเพิ่ม... (Add...) แล้วตั้งชื่อพจนานุกรมที่ต้องการจะสร้างลงไปดังในรูปที่ 3

ที่ส่วนล่างสุดของกรอบรายละเอียดในรูปที่ 2 จะเห็นว่ามีออปชันที่แยกอยู่เดี่ยว ๆ อยู่ออปชันหนึ่ง ได้แก่ ออปชันแนะนำทุกครั้ง (Always Suggest) ซึ่งเป็นออปชันที่ถูกเลือกเอาไว้ก่อนหน้าแล้ว เป็นการกำหนดให้โปรแกรมตรวจสอบคำสะกด แนะนำคำที่คิดว่าน่าจะเป็นคำที่ถูกต้องให้กับผู้ใช้ทุกครั้งที่โปรแกรมตรวจสอบพบคำที่น่าสงสัย ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่กินเวลามาก คุณสามารถประหยัดเวลาในส่วนดังกล่าวโดยการยกเลิกออปชันนี้เสีย และเมื่อใดที่คุณต้องการให้โปรแกรมแนะนำคำที่ถูกต้องให้ ก็เพียงแต่ใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่มแนะนำ ที่ปรากฏในรูปที่ 1 จริง ๆ แล้วออปชันนี้จัดทำขึ้นโดยดูจากพฤติกรรมของผู้ใช้งานพิมพ์เอกสารทั่ว ๆ ไปที่สังเกตพบว่า ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในเอกสารส่วนใหญ่มักจะเป็นการพิมพ์ผิดพลาดมากกว่าความเข้าใจคำสะกดผิดพลาด ดังนั้นโอกาสที่ผู้ใช้จะต้องการการแนะนำคำที่ถูกต้องจากโปรแกรมตรวจสอบคำสะกดจึงมีน้อยกว่าหลายเท่า สรุปแล้วคุณผู้อ่านจึงควรที่จะยกเลิกออปชันดังกล่าวเสีย และหันมาใช้งานปุ่มแนะนำแทนจะสะดวกและคล่องตัวมากกว่า

ในบางกรณีที่การตรวจสอบคำสะกดยังดำเนินอยู่ คุณเกิดมีความจำเป็นต้องหยุดการทำงานกลางคันให้คุณกดปุ่ม Esc เพื่อยกเลิกการทำงานของโปรแกรมโดยฉับพลันได้ตลอดเวลา

การกำหนดขอบเขตการตรวจสอบ

นอกเหนือไปจากการกำหนดให้โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 ทำการตรวจสอบคำสะกดในเอกสารด้วยการเลือกคำสั่งตรวจคำสะกด... (Spelling...) ในหมวดเครื่องมือ (Tools) แล้ว คุณผู้อ่านคงจำได้ว่าผู้เขียนได้กล่าวถึงการเรียกใช้คำสั่งบางคำสั่งจาก Toolbar หรือแถบเครื่องมือไปแล้ว และการตรวจสอบคำสะกดก็เป็นคำสั่งหนึ่งเช่นกันที่มีการจัดเตรียมปุ่มสำหรับเรียกใช้งานเอาไว้ ลองกลับไปดูเนื้อหาในบทความตอนที่หนึ่ง หรือสองดู คุณจะเห็นปุ่มสำหรับการตรวจสอบคำสะกดจะเป็นสัญลักษณ์ตัว ABC แล้วมีเครื่องหมายถูกกำกับเอาไว้ แต่ก่อนที่คุณจะให้โปรแกรมทำการตรวจสอบคำสะกดให้ คุณควรที่จะกำหนดขอบเขตของการตรวจสอบที่แน่ชัดให้เรียบร้อยเสียก่อน โดยโปรแกรมจะถือจากตำแหน่งของเคอร์เซอร์เป็นตำแหน่งตั้งต้นการตรวจสอบไล่ไปจนสุดข้อความในเอกสารหรือด็อกกิวเมนต์นั้น ยกเว้นแต่ในกรณีที่คุณกำหนดขอบเขตการตรวจสอบด้วยการสร้างแถบสว่างคลุมครอบข้อความที่ต้องการเท่านั้นที่โปรแกรมจะทำการตรวจสอบคำภายในขอบเขตที่กำหนดเท่านั้น ดังนั้นหากคุณต้องการที่จะตรวจสอบคำสะกดของข้อความทั้งหมดในเอกสาร คุณก็ควรที่จะเลื่อนตำแหน่งเคอร์เซอร์ไปวาง ณ ตำแหน่งแรกสุดของเอกสารก่อนที่จะเลือกใช้คำสั่งต่อไป เมื่อการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้วบนจอภาพจะปรากฏข้อความแจ้งให้ทราบดังในรูปที่ 4

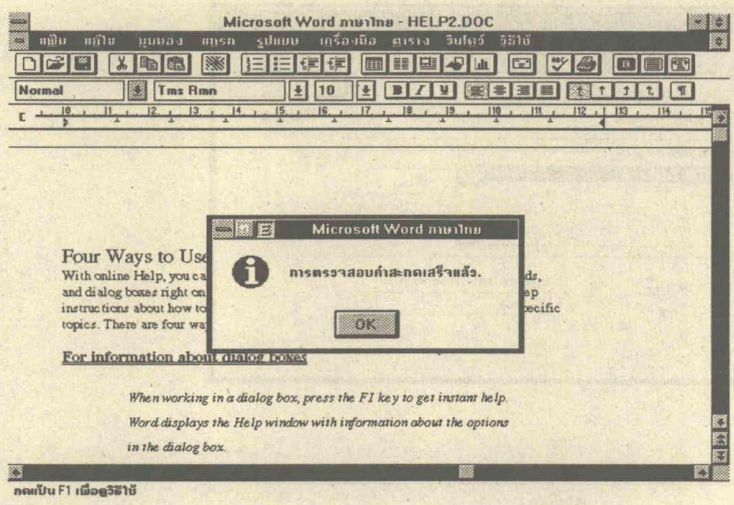

รูปที่ 4 การตรวจสอบคำสะกดของข้อความ

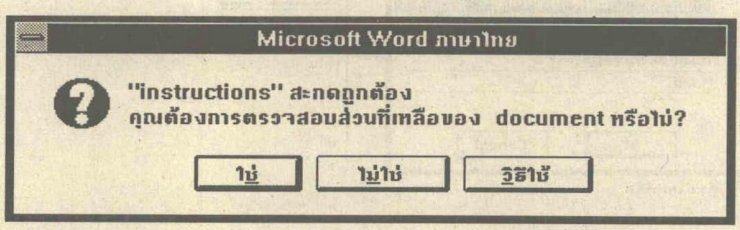

รูปที่ 5

ในการตรวจสอบคำสะกดในขอบเขตที่กำหนดนั้น คุณสามารถกำหนดให้ทำการตรวจสอบเฉพาะคำใดคำหนึ่งก็ได้ โดยการวางตำแหน่งเคอร์เซอร์ลงที่ด้านหน้า ด้านหลัง หรือกึ่งกลางของคำที่ต้องการ จากนั้นกดปุ่ม F7 ที่ส่วนล่างสุดของจอภาพในส่วนที่เป็นแถบสถานะ (หรือ status bar) จะปรากฏข้อความ "Word กำลังตรวจสอบคำสะกดของเอกสาร... กดปุ่ม Esc เพื่อยกเลิก" และถ้าปรากฏว่าคำดังกล่าวสะกดถูกต้องแล้ว จะปรากฏข้อความบนจอภาพดังในรูปที่ 5

การปรับปรุงแก้ไขพจนานุกรมส่วนตัว

สำหรับพจนานุกรมที่เราสร้างขึ้นเพื่อเสริมพจนานุกรมหลักที่ให้มาเรียบร้อยแล้วในโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 สังเกตว่าจะมีการเพิ่มเติมคำใหม่ ๆ เข้าไปทุกครั้งที่เราเลือกปุ่มเพิ่ม (Add) แต่บางครั้งวิธีการนี้ค่อนข้างยุ่งยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากคุณผู้อ่านอาจจะมีรายการของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้งานอยู่บ่อย ๆ ในมือเรียบร้อย และต้องการที่จะป้อนคำศัพท์ทั้งหมดเข้าไปเก็บในพจนานุกรมส่วนตัวในคราวเดียว ไม่ยากเลยครับ เพราะอันที่จริงแล้วบรรดาพจนานุกรมส่วนตัวที่คุณสร้างขึ้นมานั้นจะมีรูปแบบเป็นไฟล์ข้อความ (หรือ text file) ธรรมดา โดยบรรจุบรรทัดละหนึ่งคำ และมีการเรียงลำดับตามตัวอักษร ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายในการตรวจสอบคำสะกดโดยโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 เมื่อพจนานุกรมถูกเก็บเอาไว้ในรูปแบบไฟล์ข้อความ ดังนั้นจึงเป็นการง่ายสำหรับผู้ใช้ที่จะใช้โปรแกรม text editor ใด ๆ ก็ได้ที่ใช้งานอยู่เป็นประจำ แต่ถ้าจะให้ดีและสะดวกคุณผู้อ่านควรใช้โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 ที่มีอยู่นั้นแหละ ซึ่งคุณ

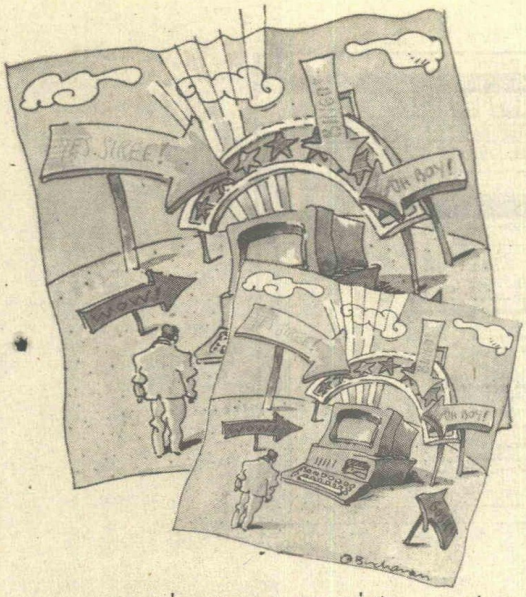

สามารถที่จะป้อนคำศัพท์ที่ต้องการเก็บไว้ในไฟล์ดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับตัวอักษรแต่อย่างใด เนื่องจากในครั้งต่อไปที่คุณทำการเพิ่มเติมคำใหม่ ๆ เข้าไปในพจนานุกรมด้วยการเลือกปุ่มเพิ่ม (Add) โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จะทำการจัดเรียงคำศัพท์ให้เรียงตามลำดับตัวอักษรให้เองโดยอัตโนมัติ

การตรวจไวยากรณ์

ความสามารถในข้อนี้คงต้องขอยกให้กับการใช้งานเอกสารภาษาอังกฤษเป็นหลัก เนื่องจากหลักไวยากรณ์ของภาษาไทยเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและซับซ้อนกว่าภาษาอังกฤษมาก ซึ่งในโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 ยังจำกัดที่ความสามารถด้านนี้คงต้องใช้เวลาในการพัฒนาเพิ่มเติมมากสักหน่อย แต่เฉพาะการตรวจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอสำหรับการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแล้วมิใช่หรือครับ การตรวจไวยากรณ์เป็นหน้าที่ของโปรแกรม grammar checker ซึ่งเป็นโปรแกรมย่อยของเวิร์ดไทย 2.0 อันที่จริงแล้วโปรแกรมย่อยตัวนี้ยังมีความสามารถอื่น ๆ ได้แก่ การตรวจสอบลักษณะทั่วไปของเอกสาร เพื่อนำมาสรุปข้อมูลให้ผู้ใช้ได้รับทราบ อาทิ จำนวนคำ จำนวนตัวอักษร จำนวนพารากราฟ จำนวนประโยคเฉลี่ยต่อพารากราฟ และอื่น ๆ ในช่วงที่โปรแกรม grammar checker กำลังทำงานอยู่นั้น คุณสามารถที่จะหยุดการทำงานของมันได้ด้วยการกดปุ่ม Esc

โดยปกติแล้ว ในขณะที่คุณเรียกโปรแกรม grammar checker ให้ทำการตรวจสอบไวยากรณ์ของเอกสารของคุณ โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จะทำการตรวจสอบคำสะกดด้วยโปรแกรม spelling check ควบคู่กันไป ทำให้เวลาที่ใช้ในการทำงานค่อนข้างมาก เพราะเป็นการทำงานสองขั้นตอน ส่วนวิธีการเรียกใช้โปรแกรม grammar checker ทำได้ด้วยการเลือกคำสั่งตรวจไวยากรณ์... (Grammar...)

หลังจากที่โปรแกรมพบว่ามีข้อความบางประโยคที่มีลักษณะของการใช้คำที่ไม่ถูกต้อง มันจะแสดงรายละเอียดของประโยคดังกล่าวขึ้นมาบนจอภาพดังในรูปที่ 6

และแน่นอนว่าสำหรับคำสั่งตรวจไวยากรณ์ ที่ผู้ใช้สามารถจะกำหนดหรือเลือกรูปแบบในการทำงานได้คล้ายกับคำสั่งในการตรวจสอบคำสะกด ให้คุณลองเลือกคำสั่งตัวเลือก... (Options...) จากเมนูคำสั่งเครื่องมือ (Tools)

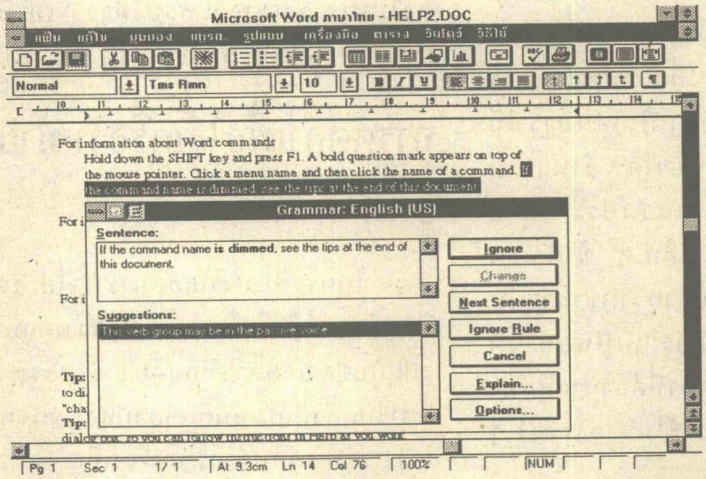

รูปที่ 6

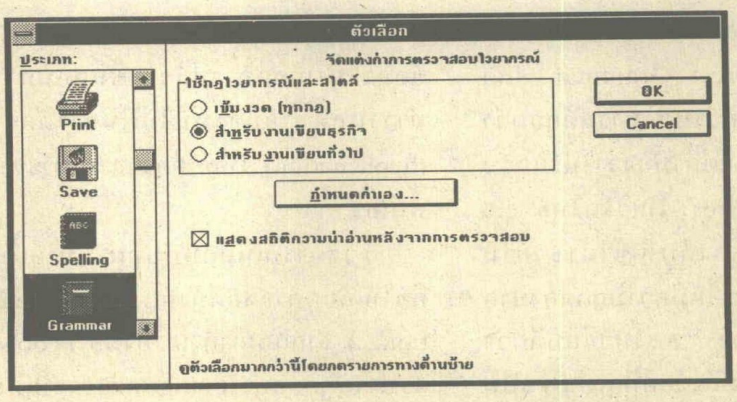

รูปที่ 7

สิ่งที่ปรากฏบนจอภาพของคุณจะมีหน้าตาดังในภาพที่ 7

สังเกตในส่วนที่จั่วหัวไว้ว่า "ใช้หลักไวยากรณ์และสไตล์" (Use Grammar and Style Rules) จะเป็นส่วนที่ใช้รวมออปชันที่เกี่ยวกับระดับของการตรวจสอบไวยากรณ์ที่ใช้ เช่น หลักไวยากรณ์ สำหรับงานเขียนทั่วไป งานเขียนทางธุรกิจ หรือตรวจสอบอย่างเข้มงวด เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดลึกลงไปถึงหลักไวยากรณ์ที่จะต้องตรวจสอบโดยการคลิ๊กที่ปุ่มกำหนดค่าเอง (Customize Settings)

ออปชันสุดท้ายก็คือ แสดงสถิติความน่าอ่านหลังการตรวจสอบ (Show Readability Statistics after Proofing) เป็นการกำหนดให้โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 แจ้งรายการสรุปที่เกี่ยวกับเอกสารที่ทำการตรวจสอบว่าเป็นเอกสารที่มีความยาวมากน้อยเพียงใด จำนวนคำต่อหนึ่งประโยค จำนวนประโยคต่อหนึ่งพารากราฟ และอื่น ๆ ซึ่งตัวเลขเหล่านี้แสดงให้ทราบถึงความชำนาญในการสร้างงานเอกสารได้เป็นอย่างดี เหมาะสำหรับนักศึกษาที่ต้องการศึกษาการแต่งเอกสารเพื่อใช้ในวงการต่าง ๆ

เมื่อนำโปรแกรม grammar checker ของโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 มาเปรียบเทียบกับโปรแกรม grammar checker อื่น ๆ ในท้องตลาด เช่น โปรแกรม Correct Grammar ฯลฯ อาจจะรู้สึกว่ามีความสามารถด้อยกว่าบ้างในบางจุด แต่ถ้ามองว่าโปรแกรม grammar checker ในเวิร์ดไทย 2.0 เป็นเครื่องมือเบื้องต้นที่เข้ามาช่วยในการทำงานของคุณให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น เข้าทำนอง "สองหัวย่อมดีกว่าหัวเดียว" รวมไปถึงข้อดีที่คุณไม่จำเป็นต้องซื้อต้องหาโปรแกรมประเภทนี้เพิ่มเติม ผู้เขียนก็เชื่อว่าความสามารถที่ด้อยกว่าดังกล่าวคงจะมีน้ำหนักที่แผ่วลงไปมาก จนอาจจะสรุปได้ว่า "เท่านี้ก็เพียงพอแล้ว" สำหรับเวิร์ดไทย 2.0

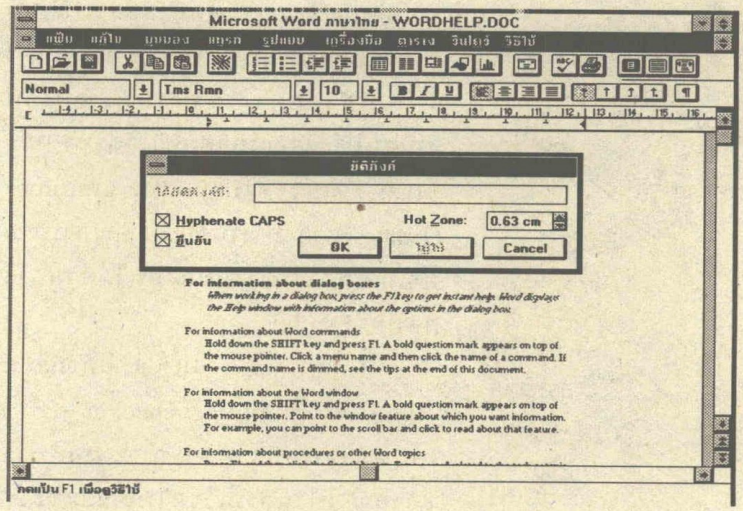

รูปที่ 8
การเลือกคำสั่งยัติภังค์

การตัดคำเพื่อใส่เครื่องหมายยัติภังค์

ในการพิมพ์งานเอกสารทั่วไป สิ่งที่เราต้องคำนึงถึงคือความสวยงามและรูปแบบของเอกสารที่ถูกต้อง ซึ่งสองสิ่งนี้ว่าไปแล้วก็เป็นต้นตอของปัญหาจุกจิกที่เราเจอกันค่อนข้างมากนั่นก็คือ การตัดคำที่ไม่เหมาะสมจนบางครั้งทำให้รูปแบบของเอกสารไม่สวยงามอย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งจากที่เราทำการตรวจสอบทั้งคำสะกด และหลักไวยากรณ์ของข้อความในเอกสารแล้ว ขั้นตอนการทำงานสุดท้ายก็คงหนีไม่พ้นการตัดคำ (hyphenation) ให้ถูกต้องและเหมาะสมนั่นเอง

วิธีการก็เหมือนกับที่ผ่านมา นั่นคือให้เลือกคำสั่งยัติภังค์... (hyphenation...) จากเมนูคำสั่งเครื่องมือ (Tools) จะปรากฏกรอบรายละเอียดดังในรูปที่ 8 คุณสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงออปชันต่าง ๆ ก่อน หรือใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่ม OK ทันทีเพื่อเริ่มต้นการตัดคำ โดยโปรแกรมจะเริ่มต้นจากจุดที่เคอร์เซอร์ปรากฏอยู่ในเอกสารไล่เรียงไปจนสุดข้อความสุดท้าย จนกว่าจะพบคำที่สมควรจะตัดบางส่วนของคำสำหรับขึ้นต้นบรรทัดใหม่ และแสดงการแบ่งพยางค์สำหรับคำ ๆ นั้นไว้ในช่องใส่ยัติภังค์ที่: (Hyphenate At:) และแสดงตำแหน่งที่โปรแกรมแนะนำว่าน่าจะมีการใส่เครื่องหมายยัติภังค์โดยใช้เคอร์เซอร์กะพริบ ถ้าคุณเห็นดีเห็นงามด้วยให้ใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่ม OK แต่หากคุณต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตำแหน่งในการใส่เครื่องหมายยัติภังค์ ให้กดปุ่มลูกศรซ้ายหรือขวา หรือใช้เม้าส์เลื่อนตำแหน่งของเคอร์เซอร์กะพริบไปยังตำแหน่งใหม่ที่คุณคิดว่าเหมาะสมมากกว่า แล้วคลิ๊กที่ปุ่ม OK

หากคุณเป็นคนขี้เบื่อ ไม่ต้องการให้โปรแกรมถามคุณทุกครั้งที่พบคำที่น่าจะมีการใส่เครื่องหมายยัติภังค์ แต่ต้องการให้ทำงานไปได้เลยโดยไม่ต้องถามความเห็น ให้ยกเลิกออปชันยืนยัน (Confirm) เสียก่อนที่คุณคลิ๊กที่ปุ่ม

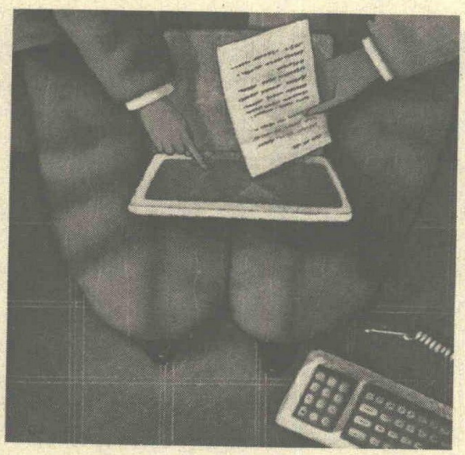

OK เมื่อเริ่มต้นการตัดคำเพื่อใส่เครื่องหมายยัติภังค์ แต่โดยทั่วไปคุณผู้อ่านควรที่จะคงออปชันดังกล่าวเอาไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแม้ว่าการใส่เครื่องหมายยัติภังค์ของโปรแกรมเวิร์ดไทยจะมีการอ้างอิงการแบ่งพยางค์ของคำจากพจนานุกรมที่มีอยู่ ประกอบกับความเหมาะสมในแง่ของรูปแบบเอกสารและการเว้นวรรคในแต่ละบรรทัด แต่ยังไงเสียมันก็ยังคงไม่สามารถคาดเดาจิตใจของมนุษย์ที่เป็นเจ้าของมันได้เต็มร้อยเสียทีเดียว ดังนั้นคุณควรที่จะให้โปรแกรมทำการสำรวจคำที่เห็นสมควรว่าจะต้องมีการใส่เครื่องหมายยัติภังค์เป็นเบื้องต้นเสียก่อน จากนั้นจึงใช้วิจารณญาณของคุณเองในการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว

ส่งท้าย

มาถึงส่วนที่น่าสนใจมากอีกส่วนหนึ่ง นั่นก็คือ Hot Zone ดูแต่ชื่อคงไม่สามารถคาดเดาคุณสมบัติอะไรได้มากนัก ไม่ต้องเสียเวลาเดาหรอกครับ ผู้เขียนจะสรุปสั้น ๆ ให้คุณผู้อ่านได้รับทราบ คุณจะสังเกตเห็นว่าหลังคำว่า Hot Zone จะเป็นตัวเลขที่มีหน่วยความยาวเป็นนิ้ว หรือเซนติเมตร ซึ่งที่จริงแล้วเป็นการกำหนดระยะห่างจากขอบด้านขวา (right margin) ของเอกสารมาทางซ้ายเท่ากับระยะที่กำหนดเอาไว้และเรียกพื้นที่นี้ว่า Hot Zone เมื่อใดก็ตามที่ส่วนท้ายของข้อความในบรรทัดหนึ่งบรรทัดใดมีระยะห่างมากกว่าหรือเท่ากับระยะ Hot Zone โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จะพยายามที่จะดึงเอาคำ ๆ แรกที่อยู่ในบรรทัดถัดไปขึ้นมาไว้ในพื้นที่ดังกล่าว หากไม่สามารถบรรจุลงได้หมดทั้งคำ โปรแกรมฯจะทำการตัดคำดังกล่าวออกเป็นสองส่วน โดยแทรกเครื่องหมายยัติภังค์ไว้ที่ท้ายส่วนแรก และปิดส่วนที่สองขึ้นมาไว้ที่ส่วนต้นของบรรทัดถัดไป โดยปกติจะมีการกำหนดระยะ Hot Zone เอาไว้ที่ 0.25 นิ้ว

เท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเครื่องมือหรือสามขุนพลที่เป็นกำลังสำคัญในการตรวจสอบเอกสารที่คุณสร้างขึ้นให้มีความถูกต้องและสวยงาม เพื่อช่วยให้งานของคุณดูมีคุณค่าและประหยัดเวลาในการทำงานของคุณไปได้ เสียดายคุณ บก.ไมโครคอมพิวเตอร์ส่งสัญญาณมาทางอีเมล์ของผู้เขียนเสียก่อนว่าอย่าเขียนบทความยาวนัก เพราะยังมีผู้เขียนท่านอื่น ๆ จ่อคิวบทความต่อกันยาวเป็นแถวรถถนนสุขุมวิทยามเช้า เอาไว้ในฉบับหน้าซึ่งเป็นตอนที่ 4 ผู้เขียนจะนำความสามารถด้านอื่น ๆ มาสาธยายให้คุณผู้อ่านได้รับทราบอย่างต่อเนื่องแน่นอน สำหรับฉบับนี้สวัสดีครับ

บริษัท เดอะไมโครวิซซิสเตมส์ จำกัด

ผู้พัฒนาและจัดจำหน่ายให้บริการซอฟท์แวร์และฮาร์ดแวร์ต้องการผู้ร่วมงานเพื่อรองรับการขยายตัวของบริษัทดังนี้

1. **System Programmer**
- จำนวน 4 ตำแหน่ง

Application Programmer
- จำนวน 6 ตำแหน่ง
-วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (สาขาคอมพิวเตอร์) เคยมีประสบการณ์ในการทำมาก่อนจะได้รับพิจารณาเป็นพิเศษ

2. พนักงานฝ่ายสนับสนุนผลิตภัณฑ์
(Product Support Representative)
- จำนวน 6 ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป
-มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์

3. พนักงานขาย
- จำนวน 6 ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป

4. พนักงานธุรการ
- จำนวนมาก
- วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป

5. พนักงานส่งของ
- จำนวน 4 ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษา ม.3 ขึ้นไป

ทุกตำแหน่งมีเงินเดือนบี้ยเลี้ยงและสวัสดิการอย่างครบครัน

สนใจสมัครด้วยตนเอง หรือส่งจดหมาย มาที่

บริษัท เดอะไมโครวิซซิสเตมส์ จำกัด
257/21 สุขุมวิท 71 ปากซอยพิบูลย์เวศน์ 2
พระโขนง กรุงเทพฯ 10110
โทร. 3918107-8, 3813025-6